

Vážení čtenáři, přátelé od vody!

Zavolal mi jednatel jednoho územního svazu a v reakci na můj lednový editorial, kde jsem psal o chybějící elektronické evidenci všech členů ČRS, mi zpočátku poněkud spílal. Pana jednatele namíchla má slova o tom, že jsem pochyboval o nadšení imaginárního funkcionáře – důchodce, kterému když dovezou a zapojí počítač, zahodí ostrouhanou tužkou a vrhne se do víru elektronických sítí. „Dnešní důchodci už si s počítači tykají,“ slyšel jsem. „Popřípadě jim pomáhají děti, vnuci.“ Nepochybuji o tom, ale dodávám – jak kteří funkcionáři a jak kde. Vždyť kupříkladu proti povinným elektronickým receptům se bouří i řada starších lékařů, kteří tvrdí, že si s počítači až tak nerozumí – a o jejich všeobecné erudici snad nemůže být pochyb. Víím hned o několika MO, kde by mě dotyční funkcionáři s počítačem vyhodili, popřípadě by s funkcí okamžitě sekli, kdybych jim ho vnutil. I proto jsem v závěru lednového textu psal o hudbě budoucnosti.

V rámci ČRS existuje sedm územních svazů, jak známo. O svých pravidlech si rozhodují samy, nikdo jim nic nediktuje. O elektronické evidenci členů se začalo hovořit před lety, pracovní se jí říkalo akce Lipan. Jaká je současnost? Tři územní svazy se k pokroku postupně propracovaly a vesměs vládne spokojenost. Čtyři ji ale nemají a zdá se, že o ni stále ani nijak zvlášť nestojí. Důvody si na tomto místě rozebírat nedovolím, zmiňuji jen strohá fakta.

Ve zmíněném editoriale jsem psal o hříšnicích, kteří přijdou o povolenku, ale mnohdy průsvih ani neřeší. Bývá to tak, že se přihlásí do jiné MO, dostanou novou povolenku a chytají vesele dál tak, jak jsou zvyklí. A poznamenal jsem, že kdyby existovala společná databáze všech členů ČRS, hned by se vidělo, jak na tom kdo je. „My elektronickou databázi přece máme,“ slyšel jsem od pana jednatele. To ano, ale ve zmíněné problematice je platná jen v rámci jeho územního svazu, v celosvazovém měřítku už moc ne, protože hříšník z jiného ÚS se může přihlásit v některé MO ÚS pana jednatele a přes existující elektronickou evidenci o něm vlastně nebude vědět nikdo nic. I proto jsem si dovilil tvrdit, že pokud nebude existovat kompletní databáze všech členů Svazu (třeba i s MRS) a propojení mezi všemi ÚS a také třeba Radou ČRS, elektronická evidence v tomto stavu je v rámci celého Českého rybářského svazu vlastně stále jen polotovar. A chce-li být Svaz opravdu jednotný, jak slýcháme, měl by být jednotný i v tomto směru.

Mějte se březnově a těšte se na jaro!

Vladimír Urban

Rybaření očima Jiřího Srny

Čekání na sezonu